

Arrest

nr. 124 284 van 20 mei 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bhutaanse nationaliteit te zijn, op 19 mei 2014 heeft ingediend (bij faxpost) om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten van 6 mei 2014 aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 16 mei 2014.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 mei 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 mei 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat U. BEUSELINCK en van advocaat A. DE MEU, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker diende op 29 november 2006 een asielaanvraag in.

Op 16 juli 2007 besliste de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen aan verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus te weigeren.

Tegen deze beslissing tekende verzoeker beroep aan bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Op 17 oktober 2007 werd beslist aan verzoeker bevel te geven om het grondgebied te verlaten (bijlage 13quinquies).

Bij arrest nr. 3086 van 25 oktober 2007 besliste de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen aan verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus te weigeren.

Tegen dit arrest heeft verzoeker een cassatieberoep ingediend bij de Raad van State, dat niet toelaatbaar werd verklaard.

Verzoeker diende op 8 november 2007 een aanvraag in om machtiging tot verblijf overeenkomstig artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Op 27 november 2008 besliste de gemachtigde van de federale Minister van Migratie- en Asielbeleid deze aanvraag onontvankelijk te verklaren. Tegen deze beslissing diende verzoeker een annulatieberoep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, en bij arrest nr. 24.736 van 19 maart 2009 werd deze beslissing vernietigd.

Verzoeker diende op 16 december 2008 een nieuwe aanvraag in om machtiging tot verblijf overeenkomstig artikel 9bis van de Vreemdelingenwet.

Door de gemachtigde van de federale Staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid werd op 4 oktober 2010 beslist verzoekers aanvragen onontvankelijk te verklaren, met bevel om het grondgebied te verlaten. Tegen deze beslissing stelde verzoeker een annulatieberoep in. Bij arrest nr. 55.589 verleend op 4 februari 2011 werd dit beroep verworpen.

Verzoeker diende op 15 juni 2011 een derde aanvraag in om machtiging tot verblijf overeenkomstig artikel 9bis van de Vreemdelingenwet.

Door de gemachtigde van de federale Staatssecretaris werd op 19 november 2012 beslist verzoekers aanvraag onontvankelijk te verklaren. Tevens heeft de gemachtigde van de staatssecretaris op 19 november 2012 een beslissing genomen tot bevel om het grondgebied te verlaten. Deze beslissingen werden op 27 november 2012 aan verzoeker betekend.

Verzoeker heeft op 21 januari 2013 een vierde aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet ingediend.

Deze aanvraag werd op 6 mei 2014 onontvankelijk verklaard door de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

Op 6 mei 2014 heeft de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, en voor Maatschappelijke Integratie tevens een beslissing genomen tot bevel om het grondgebied te verlaten, beslissing die aan verzoeker betekend werd op 16 mei 2014.

Dit is de thans bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“De heer die verklaart te heten:

Naam, voornaam: S., K. (...)

geboortedatum: 10.08.1972

geboorteplaats: Alubani

verklaarde nationaliteit: Bhutan

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen , tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven,

binnen 7 dagen na de kennisgeving.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van volgende feiten:

o Krachtens artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980, verblijft hij in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten:

Mijnheer legt geen geldig paspoort voor voorzien van een geldig visum.

Met toepassing van artikel 74/14 §3, werd de termijn om het grondgebied te verlaten naar 7 dagen verminderd omdat:

o 4° de onderdaan van een derde land niet binnen de toegekende termijn aan een eerdere beslissing tot verwijdering gevolg heeft gegeven:

Mijnheer betekende op 27.11.2012 een bevel om het grondgebied te verlaten, maar gaf geen gevolg aan deze instructie."

De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding heeft op 6 mei 2014 tevens een beslissing genomen tot inreisverbod (bijlage 13sexies).

2. Over de ontvankelijkheid

De verwerende partij werpt in haar nota de exceptie van onontvankelijkheid op wegens geen uiteenzetting van middelen.

Luidens artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4° van de Vreemdelingenwet moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid *"een uiteenzetting van de feiten en de middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen"*. Onder "middel" in de zin van deze bepaling moet worden begrepen de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel of het overtreden rechtsbeginsel en van de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling wordt geschonden (RvS 4 mei 2004, nr. 130 972; RvS 17 december 2004, nr. 138 590; RvS 1 oktober 2006, nr. 135 618 en RvS 8 januari 2007, nr. 166 392).

Uit het verzoekschrift blijkt dat de verzoekende partij zich beperkt tot een uiteenzetting over het belang, de uiterst dringende noodzakelijkheid, de feiten en het moeilijk te herstellen ernstig nadeel. De verzoekende partij blijft echter in gebreke uiteen te zetten welke rechtsregel door de bestreden beslissing zou geschonden zijn.

De vordering tot schorsing is derhalve onontvankelijk, de exceptie is gegrond.

3. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, §5, derde en vierde lid van de Vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden onderzocht.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig mei tweeduizend veertien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

Wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. J. GHEYLE,

Toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

J. GHEYLE

A. VAN ISACKER